

2ο ΓΕΛ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ

«ΠΥΡΟΥΝΑΚΕΙΟ»

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΘΕΜΑ:

**« ΛΕΞΕΙΣ: ΠΟΥΛΙΑ ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ,
ΠΟΥΛΙΑ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΜΑΚΡΥΑ»**

ΥΠΟΤΙΤΛΟΣ:

**« ΛΕΞΕΙΣ, ΕΝΑΣ ΑΜΦΙΔΡΟΜΟΣ
ΔΙΑΥΛΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ»**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΕΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΕΣ:

ΚΡΑΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΕ06

ΤΣΟΛΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΕ02

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012

ΜΑΘΗΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΑΝΑ ΟΜΑΔΕΣ:

1^Η ΟΜΑΔΑ: ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ/ ILLUMINATI

Ζεμπερλίγκος Γεώργιος

Κατσιφής Κωνσταντίνος

Μιχαήλος Μιχαήλ

Νιφορόπουλος Ιωάννης

Οικονομόπουλος Σπυρίδων

Χουτιούδης Κωνσταντίνος

2^Η ΟΜΑΔΑ: ΧΑΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΜΑΤΑΦΡΑΣΗ/ LOST IN TRANSLATION

Ασκητού Μαρία

Κυριαζή Αθανασία

Κωνσταντινίδη Πηγή

Μακρίδη Όλγα

Μέμα Ισάρα

Νικόλα Πάολα

Τριανταφυλλίδη Ιωάννα

3^Η ΟΜΑΔΑ: GREEK EYΦΥΙΕΣ

Βαβουλιώτη Αντωνία-Ραφαηλία

Παπααραλάμπους Μαργαρώ

Σέρρα Ελένη

Σουμπασάι Γκρισέλντα

Στράτη Αφροδίτη

Ταχταράς Γεώργιος

Φάνης Ιωάννης

Περιεχόμενα

1^Η ΟΜΑΔΑ: ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ/ ILLUMINATI

- Acronyms
- Αρκτικόλεξο
- Λέξεις Γεωμετρίας
- Λέξεις Ιατρικής
- Λέξεις Φυσικής
- Ιδιωματισμοί Ελληνικής Διαλέκτου
- Κείμενο Μπαμπινιώτη για την Οικονομία
- Λέξεις Κυπριακής Διαλέκτου
- Ο λόγος του Dr.john N.Kalaras
- Ο λόγος του Ζολώτα
- Ο λόγος του Σουκάκου
- Σταυρόλεξο
- Δημιουργία συνεντευξιακού λόγου
- Εργασία στα Αγγλικά σχετικά με την επικοινωνία που δημιουργούν οι λέξεις και η χρήση τους.
- Δημιουργία σκίτσων και ποιημάτων που αναδεικνύουν την αξία της γλώσσας

2^Η ΟΜΑΔΑ: ΧΑΜΕΝΕΣ ΣΤΗ ΜΑΤΑΦΡΑΣΗ/ LOST IN TRANSLATION

- Κείμενο σχετικά με τα Greeklish
- Κείμενο στα Αγγλικά με θέμα την Αποτελεσματική επικοινωνία δια μέσου των λέξεων.
- Κείμενο με τίτλο :<<Γλωσσικός διεθνισμός >>
- Η σημασία της κυριολεξίας στη γλώσσα
- Η μαγεία της ελληνικής γλώσσας
- Η χρήση των ιδιωμάτων στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα
- Η ποιητική επικοινωνία των λέξεων
- Ποντιακή Διάλεκτος
- Η γλώσσα των νέων και τα χαρακτηριστικά

3^Η ΟΜΑΔΑ: GREEK EYΦYIEΣ

Κείμενο με θέμα τα αντιδάνεια

Γλωσσική ευτέλεια

Επικοινωνία με μουσικούς όρους

Επικοινωνιακά εκκλησιαστικά ρητά

Επικοινωνώντας με την ποίηση

Ιδιωματισμοί – Ιδιωτισμοί της ελληνικής γλώσσας

Κείμενο σχετικά με τη μοναδικότητα των λέξεων

Σκαναρισμένο κείμενο σε μορφή PDF

20 ΓΕ.Λ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΠΥΡΟΥΝΑΚΕΙΟ"

ΓΕΝΙΚΑ

Με την ερευνητική μας εργασία οι μαθητές επιχειρούν και αναδεικνύουν τον εξέχοντα ρόλο των λέξεων και κατ' επέκταση της Γλώσσας στην επικοινωνία των ανθρώπων.

Σκοπός της έρευνας είναι η συνειδητοποίηση από τους μαθητές ότι οι λέξεις πέρα από τη διαχρονική παραδοσιακή τους γλωσσική αξία, λειτουργούν «πετούν» μέσα στη γλώσσα, σαν ένα πουλί, που πότε κάθεται σε μια χώρα και πότε σαν αποδημητικό, πετά και φεύγει μακριά αλλά πάλι ξαναγυρνά.

Οι μαθητές διαπιστώνουν ότι οι λέξεις έχουν δημιουργήσει δικούς τους διαύλους- αμφίδρομους – επικοινωνίας και επηρεάζουν συμπεριφορές ατόμων και ομάδων.

Τα ενδιαφέρον τους κεντρίζεται από το γεγονός ότι εξετάζουν πλέον τις λέξεις και τη γλώσσα από μία άλλη οπτική γωνία.

Όλα τα παραπάνω επιτυγχάνονται, κατά τη διάρκεια της Ε.Ε με την διερευνητική προσέγγιση μάθησης, την ομαδοσυνεργασία, την διεπιστημονική συνεργασία των καθηγητών και την διαδικτυακή και βιβλιογραφική έρευνα

Η Ε.Ε πραγματοποιήθηκε με βάση το Δ! Σχήμα (3 Ομάδες). Το Θέμα προσεγγίστηκε από τις τρεις ομάδες και την ολομέλεια τους. Οι μαθητές δραστηριοποιούνται μέσα στην ομάδα, επικοινωνούν με τις άλλες ομάδες στην ολομέλεια και αξιολογούνται ανάλογα με την καταβαλλόμενη προσπάθεια, προθυμία, συναδελφικότητα και αποτελεσματικότητα.

Σε πρώτη φάση οι μαθητές συντάσσουν «συμβόλαιο συνεργασίας», χωρίζονται σε ομάδες και επιμερίζουν τις εργασίες. Στην συνέχεια προχωρούν ανά ομάδα στην συλλογή πληροφοριών, δεδομένων και λοιπών στοιχείων απαραίτητων για τα αντικείμενα του project που έχουν αναλάβει.

Σε δεύτερη φάση, και έχοντας πάντα υπ' όψη το χρονοδιάγραμμα, προχωρούν σε επεξεργασία των στοιχείων και αρχίζουν την ατομική και κυρίως τις ομαδική τους δράση και εργασία. Παίρνουν μορφή τα διάφορα πονήματα: διάλογοι, ποιήματα, κολάζ, σταυρόλεξα, καρτούνς, πόστερς. Στην ομάδα και στην ολομέλεια

το project αποκτά τη μορφή που οι μαθητές επιλέγουν και οι καθηγήτριες συντονίζουν

Στη τρίτη φάση το project παίρνει την τελική του μορφή. Γράφονται στο Word τα κείμενα συνδυάζονται με τα πονήματα(PowerPoint/PasteUp), κατηγοριοποιούνται και συντάσσεται η ερευνητική εργασία και σε ηλεκτρονική μορφή. Εδώ θα παρατηρηθεί έντονη αλληλοβοήθεια και αλληλοστήριξη των ομάδων που κορυφώνεται με τη βιωματική θεατρική δράση και μουσική εκτέλεση των ποιημάτων από τους ίδιους τους μαθητές

Τα ευρήματα τους εκπλήσσουν ευχάριστα και τους γεμίζουν εμπιστοσύνη. Ο σκοπός τους ήταν να μάθουν για την επικοινωνιακή αξία των λέξεων συνεργαζόμενοι μέσα στην ομάδα, και συνειδητοποιούν ότι ο στόχος επιτεύχθηκε. Παραθέτοντας τα ευρήματα τους, στο μέτρο που είναι δυνατό, πείθονται και πείθουν ότι **λέξεις και γλώσσα σημαίνει επικοινωνία.**

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΕΔΙΟ: Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η γλώσσα υπήρξε ανέκαθεν και εξακολουθεί να αποτελεί έναν από τους πλέον σημαντικούς παράγοντες στην ύπαρξη και εξέλιξη του ανθρώπινου είδους.

Ο άνθρωπος εκφράζεται και επικοινωνεί με τις λέξεις και τη γλώσσα, γενικότερα. Οι λέξεις αποτελούν το διαχρονικά αναγνωρισμένο εργαλείο το οποίο χρησιμοποιούν οι άνθρωποι σε ολόκληρο τον πλανήτη και σε όλες τις εποχές για να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, να εκφράσουν συναισθήματα, σκέψεις και ιδέες.

Οι λέξεις χρησιμοποιούνται από όλους τους, ανεξάρτητα από γεωγραφικές, εθνικές, κοινωνικές κλπ. διαφοροποιήσεις, και αποτελούν τον αδιαμφισβήτητο διάυλο επικοινωνίας ανθρώπων μεμονωμένων, κοινωνικών και επιστημονικών τάξεων, κρατών, εθνών και λαών.

Οι λέξεις εξελίσσονται ακατάπαυστα μέσα στα γλωσσικά συστήματα και ενίοτε αποκτούν κατά περίπτωση διαφορετική σημασία από την κυριολεξία τους.

ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ.

A) Πεδίο Ανθρωπιστικών Μαθημάτων: Νεοελληνική Γλώσσα και Έκφραση.

Οι μαθητές, προστρέχοντας συνεχώς σε σχολικά και μη βοηθήματα λέξεων και ανατρέχοντας σε ακούσματα που αναφέρονται στην Ελληνική Γλώσσα, αποκτούν ιδίαν γνώση για τη σημαντικότητα των λέξεων και της γλώσσας.

ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΟΙ ΣΤΟΧΟΙ:

Οι μαθητές εξετάζοντας διάφορες εκφάνσεις λέξεων, φράσεων και γλωσσικών ιδιομορφιών (πχ. Ιδιωματισμών) αναδεικνύουν τον επικοινωνιακό χαρακτήρα του αντικειμένου της Ε.Ε. Ερευνώντας συνεχώς και με προσοχή τις λέξεις, αντιλαμβάνονται τον κυρίαρχο ρόλο τους στη γλώσσα και τον αναδεικνύουν με παραδείγματα αλλά και δικά τους πονήματα.

Οι μαθητές ενστερνίζονται πλήρως την άποψη του Τζιάνι Ροντάρι για τη δύναμη και την έννοια της λέξης:

« Η δύναμη της λέξης καθώς ξυπνάει τους κόσμους της σκέψης και της φαντασίας, θυμίζει ίσως τα μαγικά παραμύθια των παιδικών μας χρόνων, όπου δεν υπάρχουν όρια και φραγμοί. Ο κόσμος γίνεται τόσο δυνατός, τόσο μεγάλος και τόσο ωραίος, όσο και η φαντασία του παραμυθά».

Καταγράφουν επίσης τα λόγια του Ερωτόκριτου για τη δύναμη της γλώσσας:

«Κι όπου κατέχει και μιλεί με γνώση και με τρόπο,

Κάνει και κλαίσιν και γελούν τα μάτια των ανθρώπων».

Τέλος εμπεδώνουν την άποψη ότι οι λέξεις, όπως τις ακούμε, τις γράφουμε και τις χρησιμοποιούμε, είναι η δύναμη που μας επιτρέπει να επικοινωνούμε.

B) Πεδίο Κοινωνιολογίας.

Οι μαθητές ανακαλύπτουν και μελετούν τον κοινωνιολογικό χαρακτήρα των λέξεων. Γίνεται φανερό σε αυτούς ότι κοινωνικοί παράγοντες –πχ. κοινωνικό και επιστημονικό περιβάλλον, αλλά και ηλικία- επηρεάζουν τα άτομα στην επιλογή και χρήση των λέξεων.

Επίσης ένας άλλος παράγοντας που αναφαίνεται είναι ο γεωγραφικός.
(τοπικές διάλεκτοι και ιδιώματα)

Γ) Πεδίο Αγγλικής Γλώσσας

Οι μαθητές, εκτός από την πρόκληση της μετάφρασης και της ελεύθερης έκφρασης τους στην αγγλική γλώσσα , βρίσκουν εξαιρετικά ενδιαφέρουσες τις αντιστοιχίες μεταξύ Ελληνικής και Αγγλικής Γλώσσας.(πχ. παροιμίες, ρητά, φράσεις και idioms)

Επίσης εντυπωσιάζονται όταν συνειδητοποιούν τη δυναμική επικράτηση της Ελληνικής στην Αγγλική Γλώσσα. (πχ. Ιατρική ,Μαθηματική, Φυσική Ορολογία)

Δ) Πεδίο Πληροφορικής

Το Διαδίκτυο έρχεται αρωγός στην προσπάθεια των μαθητών , να αναζητήσουν, συλλέξουν και κυρίως να επιλέξουν και να αξιοποιήσουν κατάλληλα τις «λέξεις» τους, διευκολύνοντας τους αφάνταστα με πληθώρα στοιχείων, δεδομένων και περιπτώσεων.

Οι μαθητές εξοικειώνονται με υπολογιστικά προγράμματα, πχ. *Word/PowerPoint*, καταγράφοντας ευρήματα και συντάσσοντας κείμενα που αφορούν στην σημασία των λέξεων.

Ε) Πεδίο Μουσικής/Θεατρικής Αγωγής και Ψυχαγωγίας.

Οι μαθητές γνωρίζουν με βιωματική προσέγγιση τον επικοινωνιακό χαρακτήρα της γλώσσας, δηλαδή:

- α) Γράφουν οι ίδιοι στίχους και στην συνέχεια τους μελοποιούν.
 - β) Παρακολουθούν τη θεατρική παράσταση «ΦΑΥΣΤΑ», γραμμένη στο γλωσσικό ιδίωμα του ΜΠΟΣΤ και αποδίδουν οι ίδιοι σκηνές από το θεατρικό έργο του Βυζάντιου «ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ»
 - γ) δημιουργούν οι ίδιοι ψυχαγωγικά-εκπαιδευτικά σταυρόλεξα. (πχ.σταυρόλεξα με επιστημονική ορολογία.
-

ΚΑΙ ΓΙΑ Ν' ΑΡΧΙΣΕΙ Η ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΑΣ, ΕΝΑ ΠΟΙΗΜΑ:

« ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ,
ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ,
ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ,
ΓΛΩΣΣΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΑΟΣ».

20 ΓΕ.Λ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΠΥΡΟΥΝΑΚΙΟ"

WHAT IS GREEKLISH?

GREEK + ENGLISH

IN GENERAL

"Greeklish" is a new word invented by young Greeks. Actually it consists of two words: Greek+English. The new combined word, and what represents, is very popular among young people. This combination is very fashionable and widespread. One needs some practice and effort to get used to this form of writing and talking, but it seems that once he gets familiar he enjoys the habit of using it. So let's try to mention as many greeklish words our project team has found out.

PROFESSOR BABINIOTIS SPEAKS:

Ο καθηγητής της Γλωσσολογίας Γ. Μπαμπινιώτης επισήμανε τον κίνδυνο της «αποξένωσης» από την εικόνα των ελληνικών λέξεων, λόγω της αυξανόμενης χρήσης των «greeklish». Μιλώντας στα Χανιά, σε ημερίδα για τη γλώσσα, αναφέρθηκε στην ανάγκη στήριξης της Ελληνικής γλώσσας σε ένα επίπεδο ποιότητας. «Εγώ θα έλεγα στον κόσμο που μας ακούει: τη γλώσσα και τα μάτια σας». Θα έλεγα ότι σε ημέρες κρίσης θα πρέπει να σκύψουμε σε ότι καλύτερο διαθέτει αυτός ο τόπος, που είναι ο πολιτισμός μας, είναι η ιστορία μας, η παράδοση μας και με τον πιο εύγλωττο τρόπο η γλώσσα μας» και πρόσθεσε: «δεν είναι απλό εργαλείο η γλώσσα. Είναι ο πολιτισμός μας, η ιστορία μας, είναι η σκέψη μας, είναι η νοοτροπία μας, είναι η ταυτότητα μας. Πάνω από όλα η γλώσσα είναι αξία». Αναφερόμενος στην ευρέως διαδεδομένη χρήση των «greeklish» (Ελληνικά με Λατινικούς χαρακτήρες) μεταξύ των νέων που στέλνουν γραπτά μηνύματα από τα κινητά τηλέφωνα ή συνομιλούν μέσω του Διαδικτύου, τόνισε: «Τα greeklish είναι ο καλύτερος δρόμος αποξένωσης από την εικόνα της λέξης. Αυτό μπορεί οι νέοι άνθρωποι να το πληρώσουν ακριβά. Έχουμε ελληνικές γραμματοσειρές και μπορούμε, αξιοποιώντας το Διαδίκτυο και τα ηλεκτρονικά μέσα, να χρησιμοποιούμε τις ελληνικές γραμματοσειρές που έχουν το προτέρημα να δίνουν την εικόνα της λέξης, το οπτικό ίνδαλμα, και να μας συμφιλιώνουν με την ορθογραφία της λέξης και με τη σημασία της.

GREEKLISH EXAMPLES.

Psinese? = είσαι μέσα

Comple = όλα καλά

spt = σπίτι

ktlnhw = καταβαίνω

etc = έτσι

pla = πολλά

schl = σχολείο

klhxta = καληνύχτα

klmra = καλημέρα

bb = τα λέμε

flk = φιλάκια

mhm = μήνυμα

tsp = τέλος πάντων

ni = ναι

sgpw = σ' αγαπάω

m = μου

yy = ναι

svr = σοβαρά

t kns? = τι κάνεις?

Kl,u? = καλά, εσύ

prmh lg = περίμενε λίγο

vrh = βαριέμαι

8lw = θέλω

kt=kati

p = που

otn = όταν

tr = τώρα

mh = μόνο

pl = πολύ

krI = κοπέλα

k gw = και εγώ

ts = τόσο

pt = ποτέ

t 3rw = το ξέρω

tn, tn = τον, την

dn = δεν

g = για

oka = εντάξει

lg = λίγο

ein = είναι

eim = είμαι

sgr = σίγουρα

u = εσύ

mz = μαζί

agr = αγόρι

ela m = έλα μου

mro = μωρό

agr = αγάπη

ty = ευχαριστώ

rr = ρε

vgainw = βγαίνω

pws se lene = πως σε λένε

1 sec = ένα λεπτό

ta lm = τα λέμε

eic omorfoc = είσαι όμορφος

gt = γιατί

alíθeia = αλήθεια

s milaw = σου μιλάω

m ln = με λένε

COMMUNICATING WITH WORDS

Communication is the transmission of meaning to others.

Important is that 'meaning' is transferred. In other words, it is important the other persons understand what we want them to understand, that they understand the intended meaning.

More precisely, purposeful communication is the transmission of intended meaning to others.

Implied is

1. that the sender of the communication has clear knowledge and understanding of the meaning he wishes to convey, and
2. that the receiver interprets the message in such a manner that he receives the intended meaning.

Hence for effective communication the sender must determine the purpose of the communication and use words which have the same meaning for sender and receiver.

MEANING OF WORDS

The scientific study of meaning is called Semantics.

WORDS AND LABELS

Words are labels. Labels are arbitrary.

Most common cause of misunderstanding arises from assuming that the word (a label) is the object. Two people can then be arguing about a concept, referring to it by using the same word, arguing because this word means something different to each of them.

So to be meaningful, words must establish the same thought (reference) in both the sender and receiver of a communication.

Words vary considerably as regards their value for communication. They differ in their level of abstraction. The greater the level of abstraction, the less meaning do they have.

LEVELS OF ABSTRACTION

1. Objects

Objects represent a relatively low level of abstraction as they can be seen and touched and their characteristics detailed accurately.

Here words are labels for objects such as table or chair.

2. Events

In addition to objects, both action and time are implied, and so these are more complex.

Examples are: Accident, sale, party.

3. Generalisations

Words are also used as labels for groups and collections of objects or events. These generalisations are more abstract and less precise.

Examples of such labels are: Furniture, machine tools, employees, parents.

Employees, for example, can be full-time, part-time, shift working, office working, home working, male, female, young, old, single, married, unskilled, skilled, professional, and more.

4. Value Judgements or Ideology

Value judgements and ideology are at the highest level of abstraction and words used as labels for them are quite useless for effective communication until the meaning of the word used is clearly defined in detail.

Examples of such labels are: Beautiful, valuable, necessary, luxury, lazy, free enterprise, truth.

Such words can be strung together and mixed with generalisations to provide good-sounding speeches and statements of the kind politicians like to use, to provide speeches and statements with no real meaning attached to the words used. Listeners or readers use

their own idea of what the words mean and so their understanding of what is being said differs widely from person to person.

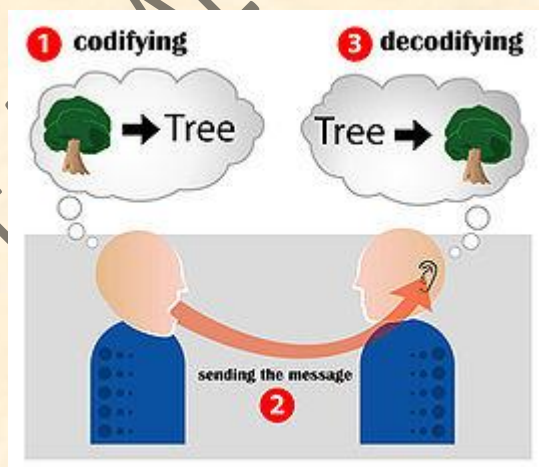
FORMAL AND INFORMAL COMMUNICATIONS

A distinction needs to be made between formal and informal communications. Formal communication implies that a record is kept, that what has been said or written can be attributed to its originator.

On the whole, written communications are formal. But statements may be qualified by phrases such as 'preliminary thoughts are ...'.

Oral (spoken) communication consists of direct or transmitted speech between two or more people. Oral communications are more likely to be misinterpreted than written ones, were regarded as informal but are now often recorded and treated as formal. Missing from such recordings is the body language consisting of facial expressions and gestures.

Consider an informal chat by telephone getting comments on matters of joint concern before producing a final report. Important is the possibility of a two-way flow of information, of immediate feedback, of a frank unreserved exchange of information, opinions and ideas.

ΙΔΙΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

1. Βρέχει καρεκλοπόδαρα..
2. Σιγά τ'αυγά..
3. Έφαγα την θάλασσα με το κουτάλι..
4. Καλομελέτα κι έρχεται..
5. Σιγά τον πολυέλαιο..
6. Τρελός παπάς σε βάφτισε..
7. Κουνήσου απ'την θέση σου..
8. Στα παλιά μου τα παπούτσια..
9. Από την πόλη έρχομαι και στην κορφή κανέλα..
10. Μάλλιασε η γλώσσα μου..
11. Από το στόμα σου και στου θεού τ'αυτί..
12. Βγήκα από τα ρούχα μου..
13. Είσαι για τα πανηγύρια..
14. Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα..
15. Φέξε μου γλίστρησα..
16. Χλωμό το βλέπω..
17. Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι..
18. Πάρ'το αυγό και κούρεφ'το..
19. Μπρίκια κολλάμε..
20. Μου πήρες τ'αυτιά..
21. Με αυτό το πλευρό να κοιμάσαι..
22. Μασάει η κατσικά ταραμά..
23. Καλώς τα μάτια μας τα δυο..
24. Έχει ο καιρός γυρίσματα..
25. Ένα μυαλό χειμώνα καλοκαίρι..

26. Τα φόρτωσες στον κόκορα..
27. Του έριξε στάχτη στα μάτια..
28. Μου ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι..
29. Πήγαινε να δεις αν έρχομαι.
30. Μας έκανε τα μούτρα κρέας..

ENGLISH IDIOMS THAT DESCRIBE RELATIONSHIPS.

Positive

get on like a house on fire = to get on really well with someone: "They get on like a house on fire."

have a soft spot for someone = to be very fond of someone: "She has a soft spot for her youngest child."

go back a long way = to know someone well for a long time: "Those two go back a long way. They were at primary school together."

be in with = to have favoured status with someone: "She's in with the management."

Negative

get off on the wrong foot with someone = to start off badly with someone: "She really got off on the wrong foot with her new boss."

keep someone at arm's length = to keep someone at a distance: "I'm keeping her at arm's length for the time being."

they're like cat and dog = to often argue with someone: "Those two are like cat and dog."

rub someone up the wrong way = to irritate someone: "She really rubs her sister up the wrong way."

be at loggerheads = to disagree strongly: "Charles and Henry are at loggerheads over the new policy."

sworn enemies = to hate someone: "Those two are sworn enemies."

Equality and inequality

bend over backwards for someone = do everything possible to help someone: "She bent over backwards for them when they first arrived in the town."

be at someone's beck and call = to always be ready to do what someone wants: "As the office junior, she was at his beck and call all day."

pull your weight = to do the right amount of work: "The kids always pull their weight around the house."

do your fair share = to do your share of the work: "He never does his fair share!"

take someone under your wing = to look after someone until they settle in: "He took her under his wing for her first month at work."

keep tabs on someone = to watch someone carefully to check what they are doing: "He's keeping tabs on the sales team at the moment."

wear the trousers = to be in control: "She wears the trousers in their relationship."

be under the thumb = to be controlled by someone else: "He really keeps her under the thumb."

Idiomatic Language

Johanna and Martin got engaged. They are getting married next month!

Wow, that's big!

I found a twenty dollar bill on the sidewalk. What should I do?

It's yours now. Finders, keepers!

Did you hear that scientists found more bones in Africa?

Yes, those are the oldest human bones found to date.

Jack got a new guitar. Have you used it?

No, Jack won't let me. He treats that guitar with kid gloves.

Did you hear that the math test was cancelled?

Yes, the news spread like wildfire!

2017

ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

One Day Στην Λιακάδα,
Sitting On The Πρασινάδα,
When The Flowers Ανθούσαν,
And The Birds εκελαηδούσαν.

Lanquages On Θρανία,
At All Σχολεία,
All Over The Γη,
Learning Us The Τακτική.
Teachers Ουρλιάζουν,
Kids Φωνάζουν,
Homeworks στα Παιδιά Βάζουν,
And τα Μυαλά τους τα τινάζουν.

Ψάξε Ψάξε,
Δεν Θα Την Βρείς,
Αυτη Που Τώρα Αναζητείς,
Σε Όλες Τις Χώρες Την Μιλούν,
Μα Λίγοι Πια Την Εκτιμούν.

Γλώσσα μου, Γλωσσίτσα μου,
Μικρή και Λατρευτή Κουκλίτσα μου,
Είσαι Γλυκιά σαν το μελάκι,
Μα και Πικρή σαν το Φαρμάκι.
Όλος ο Κόσμος Είσαι Εσύ,
Η Δύση Και Η Ανατολή,
Γεμίζεις την καρδιά μας,
Και Κόβεις Την Μιλιά Μας.
Την Ακούς Και Την Μιλάς,
Σε Λάθη Την Συναντάς,
Σου Ραγίζει Την Καρδιά,
Και Ενα Χαμόγελο Σου Δημιουργεί Στα Ξαφνικά.

Γλώσσα Την Ονομάζουν,
Με Λέξεις Την Συνδιάζουν,
Πολλοί Την Θαυμάζουν,
Και Λίγοι Την Δαμάζουν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Η ελληνική γλώσσα, αν και παρέμεινε ενιαία από την αρχαιότητα ως σήμερα, ποτέ δεν μιλήθηκε ομοιόμορφα σε ολόκληρο τον ομόγλωσσο γεωγραφικό χώρο, με αποτέλεσμα να διαμορφωθούν έτσι τοπικές διαλεκτικές παραλλαγές. Κατά περιόδους μια από αυτές τις διαλεκτικές παραλλαγές επικρατούσε, εκτόπιζε τις άλλες και γινόταν κοινή γλώσσα των ελληνοφώνων. Έτσι, η αρχαία αττική διάλεκτος αποτέλεσε την βάση της Κοινής, η οποία μιλήθηκε κατά τους αλεξανδρινούς και ρωμαϊκούς χρόνους και της οποίας η βαθμιαία διάσπαση οδήγησε από την πρώιμη βυζαντινή εποχή σε νέες διαλεκτικές μορφές. Ήδη στο τέλος της πρώτης χιλιετίας μ.Χ. έχει αρχίσει η διαμόρφωση των νεοελληνικών διαλέκτων και ιδιωμάτων.

Τις κατά τόπους μορφές της Νέας Ελληνικής γλώσσας τις ονομάζουμε κοινώς διαλέκτους, στη γλωσσική όμως επιστήμη γίνεται ειδικότερη διάκριση ανάμεσα σε διάλεκτο (όταν οι διαφορές της τοπικής γλωσσικής παραλλαγής από τη Κοινή Νεοελληνική είναι μεγάλες και τέτοιες που με δυσκολία παρακολουθεί το νόημα του λόγου ένας ομόγλωσσος που δεν είναι ντόπιος) και σε ιδίωμα (όταν οι διαφορές είναι μεν αισθητές, αλλά δεν δυσκολεύουν την κατανόηση των λεγομένων από τους ομόγλωσσους που δεν είναι ντόπιοι).

Διαλέκτους θεωρούμε σήμερα την Ποντιακή (στην οποία συμπεριλαμβάνονται τα ελληνικά της Κριμαίας - Μαριούπολης), την Καππαδοκική, την Τσακωνική και την Κατωιταλική. Όλες τις άλλες κατά τόπους διαφοροποιήσεις της Κοινής Νεοελληνικής τις ονομάζουμε ιδιώματα. Ειδικά, το κρητικό και το κυπριακό ιδίωμα τα ονομάζουμε, κατά παραχώρηση, διαλέκτους, αναγνωρίζοντας έτσι μια ενδιάμεση βαθμίδα γλωσσικής διαφοροποίησής τους.

ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Ποντιακή ονομάζεται η νεοελληνική διάλεκτος που μιλιόταν στη βορειοανατολική Μικρά Ασία από τους ελληνόφωνους κατοίκους του Εύξεινου Πόντου και συγκεκριμένα του ανατολικού τμήματος της μικρασιατικής παραλίας. Η περιοχή αυτή περιελάμβανε περίπου 800 οικισμούς, εκτεινόταν σε μια ζώνη 400 χιλιομέτρων, από την Ινέπολη στα δυτικά μέχρι την Κολχίδα στα ανατολικά, και δεν ήταν αμιγώς ελληνόφωνη, αλλά εκεί ήταν εγκατεστημένοι και τουρκοί πληθυσμοί. Επίσης, η διάλεκτος αυτή χρησιμοποιούνταν σε μερικά χωριά της μικρασιατικής ενδοχώρας σε βάθος 100 περίπου χιλιομέτρων από την ακτή (Τομπαΐδης 1996). Μαζί, λοιπόν, με την καππαδοκική, την ελληνοκρимаϊκή (ταυρορουμέικη) και τη διάλεκτο των Φαρασών εντάσσεται στο σύνολο των ανατολικών ελληνικών διαλέκτων.

Η ποντιακή διάλεκτος έχει τις ρίζες της στην ελληνιστική κοινή. Η διαμόρφωσή της χρονολογείται ήδη από τον 7ο ή τον 8ο αιώνα. Συγκεκριμένα, ο Browning (1991, 170-171) υποστηρίζει ότι οι αραβικές εισβολές στην περιοχή κατά τον 7ο και 8ο αιώνα, σε συνδυασμό με τις ήδη υπάρχουσες τοπικές ιδιαιτερότητες της ελληνιστικής κοινής στη Μικρά Ασία, είχαν ως αποτέλεσμα να αρχίσει να διαφοροποιείται σημαντικά ο λόγος των κατοίκων της περιοχής εκείνης. Επιπλέον, οι Έλληνες του Πόντου ζούσαν μια ιδιόμορφη συνοριακή ζωή και είχαν λίγη επαφή με τις κύριες περιοχές του ελληνικού εποικισμού δυτικότερα. Με άλλα λόγια, φαίνεται ότι ο Πόντος ήταν απομονωμένος από την υπόλοιπη βυζαντινή αυτοκρατορία και ουσιαστικά ανεξάρτητος ήδη από τον 12ο αιώνα, ενώ από τον 13ο έως τα μέσα του 15ου αποτέλεσε την ανεξάρτητη αυτοκρατορία της Τραπεζούντας.

Φαίνεται ότι υπήρχε έντονη διαλεκτική διαφοροποίηση μεταξύ των επιμέρους περιοχών του Πόντου. Συγκεκριμένα, ο Τριανταφυλλίδης ([1938] 1981, 288) διακρίνει τρεις μεγάλες διαλεκτικές ομάδες: (α) τα *οιουντιακά* (με έντονες επιδράσεις από την κοινή νεοελληνική) (β) τα *τραπεζουντιακά* και (γ) τα *χαλδιώτικα* (με μεγαλύτερες επιδράσεις από την τουρκική). Ο Παπαδόπουλος (1953) κατατάσσει τα επιμέρους ποντιακά ιδιώματα σε 6 κύριες ομάδες: α) ιδίωμα

Τραπεζούντας, Ματσούκας, Σάντας και Χαλδίας (το πολυπληθέστερο) β) Όφη και Σουρμαίνων γ) Κερασούντας και Τρίπολης δ) Οινόης ε) Αμισού και στ) Ινέπολης. Τα κριτήριά του όμως, επισημαίνει ο Drettas (1999), δεν είναι τόσο γλωσσολογικά όσο γεωγραφικά.

Παραδείγματα

άρκος = αρκούδα

παλαλός = τρελός

εγροικώ = καταλαβαίνω

ωβά = αυγά

τερώ = κοιτώ

ξαν = πάλι

γιαμ = μη τύχει

αρκάλ = μακάρι

αψίνω = ανάβω

αχούλ = μυαλό

γερά = πληγή

εξυπνέσα = έξυπνη

επένα = πήγαινα

εφτάω = κάνω

ημφός = μισός

ιλιώ = γίνομαι

ινούμαι = λυπάμαι

ιχπάλ = τύχη

άτεν = αυτή

άτον = αυτός

νε = ούτε

εχάλασα = χαλάω

σχόλας = σχολείο

εγυρεύω = ψάχνω

γισμάν = γιος

παίρω = παίρνω

εποίκω = κάνω

φογάμαι = φοβάμαι

αβούτο = αυτό

εν = είναι

εχπάσα = ξεκίνησα

μάννα = μητέρα

έρθα = ήρθα

ντα = τι

ατό = αυτό

τ'ονέμα = όνομα

άτεν = αυτή

άτον = αυτός

νε = ούτε

εχάλασα = χαλάω

ΚΥΡΙΟΛΕΞΙΑ - ΓΛΩΣΣΑ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Στην ελληνική γλώσσα, ουσιαστικά δεν υπάρχουν συνώνυμα, καθώς όλες οι λέξεις έχουν λεπτές εννοιολογικές διαφορές μεταξύ τους, για παράδειγμα η λέξη «**λωποδύτης**» χρησιμοποιείτε για αυτόν που βυθίζει το χέρι του στο ρούχο (=λωπή) μας και μας κλέβει, κρυφά δηλαδή, ενώ ο «**ληστής**» είναι αυτός που μας κλέβει φανερά, μπροστά στα μάτια μας.

Επίσης το «άγειν» και το «φέρειν» έχουν την ίδια έννοια όμως το πρώτο χρησιμοποιείται για έμψυχα όντα ενώ το δεύτερο για άψυχα. Υπάρχουν λέξεις για έννοιες οι οποίες παραμένουν χωρίς απόδοση στις υπόλοιπες γλώσσες. Μόνο η ελληνική γλώσσα ξεχωρίζει την ζωή από τον βίο, την αγάπη από τον έρωτα.

Το εκπληκτικό είναι ότι μας διδάσκει συνεχώς πώς να μιλάμε και να γράφουμε σωστά. Μέσω της ετυμολογίας μέσω της ετυμολογίας, μπορούμε να καταλάβουμε ποιος είναι σωστός τρόπος γραφής ακόμα και λέξεων που ποτέ δεν έχουμε δει ή γράψει. Άπειρα παραδείγματα υπάρχουν σχεδόν σε ολόκληρο το λεξικό της ελληνικής.

Η ελληνική γλώσσα διαθέτει μουσικότητα. Η ελληνική φωνή κατά της αρχαιότητα ονομαζόταν «αυδή». Η λέξη αυτή δεν είναι τυχαία, προέρχεται από το ρήμα «άδω» που σημαίνει τραγουδώ. Όπως γράφει και ο μεγάλος ποιητής και ακαδημαϊκός Νικηφόρος Βρεττάκος:

“Όταν κάποτε φύγω από τούτο το φως

Θα εληχθώ προς τα πάνω, όπως ένα

Ποταμάκι που μουρμουρίζει

Κι αν τυχόν κάπου ανάμεσα

Στους γαλάζιους διαδρόμους

Συναντήσω αγγέλους, θα τους

Μιλήσω ελληνικά, επειδή

Δεν ξέρουνε γλώσσες. Μιλάνε

Μεταξύ τους με μουσική.

Μαγεΐα

Στις μέρες μας όπου αμφισβητούνται ακόμα και τα αυτονόητα, έχει αρχίσει να ακούγεται η άποψη ,ότι δεν υπάρχουν ανώτερες και κατώτερες γλώσσες , αλλά ότι όλες έχουν την ίδια αξία . Σκοπός αυτού του κειμένου δεν είναι να υποβαθμίσει κάποιες γλώσσες, αλλά να αποδείξει με αντικειμενικά κριτήρια ότι δεν έχουν όλες οι γλώσσες την ίδια αξία. Όσον αφορά την ελληνική γλώσσα, για πολλούς μη-έλληνες γλωσσολόγους και ανθρώπους του πνεύματος είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός πως αποτελεί την ανώτερη μορφή γλώσσας που έχει επινοήσει ποτέ το ανθρώπινο πνεύμα. Εξάλλου, είναι γνωστή η έκφραση που χρησιμοποιούν οι Άγγλο-αμερικάνοι όταν ψάχνουν να βρουν την κατάλληλη λέξη για κάποια έννοια “Οι Έλληνες θα έχουν μια λέξη για αυτό”. Ενώ η Αγγλική γλώσσα έχει περίπου 166.724 λεξιτυπους εκ των οποίων οι 41.214 από αυτές είναι αμιγώς Ελληνικές. Για παράδειγμα, μία από αυτές τις λέξεις είναι το γνωστό

“Kiss”. Στα αρχαία Ελληνικά το “φιλώ” είναι “ κυνεω /κινώ ” και στην προστακτική το ρήμα γίνεται “Κεσόν με” δηλαδή “φίλησε με”, ενώ στα αγγλικά θα λέγαμε “kiss me”. Ο βαθμός ομοιότητας των δύο φράσεων δεν αφήνει χώρο για αμφιβολίες. Και αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά παραδείγματα.

Η δύναμη της Ελληνικής γλώσσας βρίσκεται στην ικανότητα της να πλάθεται όχι μόνο προθεματικά ή καταληκτικά, αλλά διαφοροποιώντας σε μερικές περιπτώσεις μέχρι και την ρίζα της λέξης (π.χ. “τρέχω” και “τροχός” παρόλο που είναι από την ίδια οικογένεια αποκλίνουν ελαφρώς στην ρίζα). Ο θησαυρός των ελληνικών ριζών βρίσκεται μπροστά της αρκεί να αντλήσει από εκεί θα ήταν πολύ περίεργο να μην βρει αυτές που χρειάζεται. Η ελληνική γλώσσα έχει το χαρακτηριστικό να προσφέρεται θαυμάσια για την έκφραση όλων των ιεραρχιών με μια απλή εναλλαγή του πρώτου συνθετικού. Αρκεί κανείς να βάλει ένα παν-πρώτο-αρχή-υπέρ ή μια οποιαδήποτε άλλη πρόθεση μπροστά σε ένα θέμα και αν συνδυάσει κανείς μεταξύ τους αυτά τα προθέματα παίρνει μια ατελείωτη ποικιλία διαβαθμίσεων. Τα προθέματα εγκλείονται τα μεν στα δε σαν μια σημασιολογική κλίμακα η οποία ορθώνεται προς τον ουρανό των λέξεων. Έτσι μπορεί πιο εύκολα να καθιερωθεί μια γλώσσα διεθνής όταν είναι πιο εύκολη στην εκμάθηση, από την άλλη όμως μια τέτοια γλώσσα πραγμάτων δεν μπορεί να είναι τόσο ποιοτική.

Η ελληνική γλώσσα διαθέτει ευλυγισία. Στα ελληνικά υπάρχει μια μεγάλη ελευθερία ως προς τον σχηματισμό προτάσεων για παράδειγμα η φράση «ο κλέφτης άρπαξε την τσάντα» μπορεί να διατυπωθεί με τους εξής 6 διαφορετικούς τρόπους.:

- 1) Ο κλέφτης άρπαξε την τσάντα.
- 2) Ο κλέφτης την τσάντα άρπαξε.
- 3) Άρπαξε τη τσάντα ο κλέφτης.
- 4) Άρπαξε ο κλέφτης την τσάντα.
- 5) Την τσάντα άρπαξε ο κλέφτης.
- 6) Την τσάντα ο κλέφτης άρπαξε.

Η σημασία αυτού δεν είναι καθόλου μικρή. Πρώτα απ’ όλα μπορούμε με τις ίδιες ακριβώς λέξεις να τονίσουμε διαφορετικά πράγματα αποδίδοντας πιο ακριβείς έννοιες/νοήματα. Για παράδειγμα όταν ξεκινάμε την φράση με την λέξη «άρπαξε» τότε δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στο κείμενο. Μπορούμε να εκφράσουμε καλύτερα τις σκέψεις μας και τον ψυχικό μας κόσμο. Έχουμε πολύ μεγαλύτερη επιλογή, δεν μας περιορίζει η γλώσσα βάζοντας μας σε καλούπια.

Δεύτερον, μπορούμε να μεταβάλλουμε την ηχητική εκφορά της κάθε φράσεως, ανάλογα ίσως και με τα συμφραζόμενα, ώστε να παράγεται κάθε φορά πιο κατανοητή.

“ΑΝΤΙΔΑΝΕΙΑ ΛΕΞΕΩΝ”

ΟΡΙΣΜΟΣ- ΔΙΕΥΚΡΥΝΙΣΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ:

Αντιδάνειο είναι το στοιχείο μιας γλώσσας που αφού εισαχθεί ως δάνειο σε άλλη γλώσσα και προσαρμοστεί φωνολογικά και μορφολογικά στο σύστημά της, επιστρέφει αλλοιωμένο στη γλώσσα από την οποία ξεκίνησε. Το φαινόμενο του γλωσσικού αντιδανεισμού είναι γνωστό και αφορά κυρίως ανεπτυγμένες και με μακρά ιστορική διαδρομή γλώσσες, όπως τη δική μας, την ελληνική, η οποία υπήρξε γλωσσικός ταμειευτήρας για πολλές γλώσσες που άντλησαν κυρίως όμως για κάθε γνωστικό αντικείμενο και επιστημονικό πεδίο, νέφος των οποίων μας αντιδάνεισαν στη συνέχεια. Ο αντιδανεισμός στην ουσία, είναι αλληλουχία δανεισμών που έχουν προέλευση και προορισμό την ίδια γλώσσα σε αρχαιότερη και μεταγενέστερη μορφή της.

Με αφορμή λοιπόν το άρθρο στην ιστοσελίδα της Β.Μάστορη, το οποίο προέρχεται από το ηλεκτρονικό περιοδικό 24 Γράμματα, παραθέτουμε μια διασκευή του εξαίρετου κειμένου που υπογράφει ο Γ.Μπαμπινιώτης.

Το ταξίδι της λέξης <<νόστος>> (από το ρήμα νέομαι<<επιστρέφω>>)όπου ξεκίνησε από την ελληνική γλώσσα με τη σημασία της θέλησης για επιστροφή στην πατρίδα, έφτασε ως και την γαλλική διάλεκτο ως νοσταλγία (nostalgie) και επέστρεψε στην πατρίδα της. Κάνει αναφορά στην αρχαία ελληνική λέξη <<γραμματική>> η οποία μετά από συνεχής σημασιολογικές αλλαγές εμφανίζεται στην ελληνική γλώσσα ως γκλάμουρ πια. Αξίζει να αναφερθεί η λέξη ποινή. Μέσω της λατινικής γλώσσας κατέληξε

στην αγγλική ως <<penalty>> και ως αντιδάνειο στην ελληνική σαν όρος ποδοσφαίρου. Η ιταλική λέξη <<riazza>> προέρχεται από την ελληνική λέξη πλατεία. Εκπληκτική είναι η ετυμολογία της λέξης <<gondola>> σε ένα απ'τα εγκυρότερα λεξικά της αγγλικής αφού αναφέρει πως ανήκει αρχικά στην ελληνική (κοντούρα).

Άλλες λέξεις που έφυγαν ως αντιδάνειο είναι οι εξής :

Το γαρύφαλλο από το καρύφυλλο,ο τζίρος από το γύρος,το μασίφ από το μάζα,το κάλμα από το καύμα,ο καναπές από το κωνώπιον(κωνωψ),το κανόνι από το κάννη, το καντίνα από το κανθός,το κορδόνι από το χορδή,το κουπόνι από το κόλαφος κλπ.Αυτά είναι μερικά ενδεικτικά μόνο παραδείγματα,τα οποία προέρχονται από το χώρο της επιστημονικής ετυμολογίας και βρίσκονται σε όλα τα αξιόπιστα λεξικά ή ερμηνευτικά με ετυμολογία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΝΤΙΔΑΝΕΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

- Εγκυκλοπαίδεια <γαλλική encyclopedie<λατινή encyclopedia<ελληνική εγκύκλιος παιδεία
- Καρότο<λατινική carota-ae <ελληνική καρωτόν
- Κλασικός<αγγλική classic <λατινική classicus<ελληνική κλασικός/κλάσις
- Κόρδα<λατινική chorda <ελληνική χορδή
- Λιμάνι<τούρκικη liman <ελλ.βυζαντινά λιμένη
- Μλανικα<ιταλική macchina<λατινική macina <αρχαία ελλ.μηχανή
- Μπάνιο <ιταλική bagno<λατινική banium<ελληνική βαλανείον
- Μπιζέλι<ιταλική pisello<λατινική pisellum/pisum<αρχαία ελληνική πίσος
- Μπουτίκ<γαλλ.boutique<ιταλική bottega<λατ.apotheca <ελλ.αποθήκη
- Σενάριο<αγγλ.scenarium<ελληνική σκηνή
- Τεφτέρι <τουρκ.defter <αραβ./περς. Diftar<ελλ.διφθέρα
- Φουντούκι <τουρκ.findik< ελλ.κάρυον

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥΜΕ

ΚΑΙ ΜΕ ΜΟΥΣΙΚΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

Η μουσική είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Συντροφεύει τους ανθρώπους υπό καταβολής κόσμου. Η μουσική υπάρχει παντού, μπορεί να παραχθεί με άπειρους τρόπους. Υπάρχουν ορισμένες λέξεις που αφορούν τη μουσική-μουσική ορολογία-που έχουν καθιερωθεί από τους ανθρώπους και αναγνωρίζονται εύκολα διεθνώς.

Η επινόηση και η χρήση ορισμένων λέξεων βοηθούν την επικοινωνία των ανθρώπων που έχουν κοινά ενδιαφέροντα, στην συγκεκριμένη περίπτωση τους ανθρώπους που ασχολούνται και αγαπούν τη μουσική. Οι μουσικές λέξεις έχουν γίνει ένα είδος διεθνούς μουσικής «Esperanto» δηλαδή άνθρωποι από διαφορετικές χώρες και με διαφορετικές γλώσσες επικοινωνούν μέσω από αυτές. Ας ασχοληθούμε λοιπόν με μερικές από αυτές, τις πιο οικείες και ας δούμε τι σημαίνουν περιφραστικά.

Glossary of musical terms

Capriccio: A quick, improvisational, spirited piece of music.

Development: Where the musical themes and melodies are developed, written in sonata form.

Falsetto: A style of male singing where by partial use of vocal chords, the voice is able to reach the pitch of a female.

Harmony: Pleasing combination of two or three tones played together in the background while a melody is being played. Harmony also refers to the study of chord progressions.

Hymn: A song of praise and glorification. Most often to honor God.

Opera: A drama where the words are sung instead of spoken.

Soprano: The highest female voice

Beat: The unit of musical rhythm.

Finale: Movement or passage that concludes the musical composition

Tune: A rhythmic succession of musical tones, a melody for instrumental and voices.

Duet: A piece of music written for two vocalists or instrumentalists.

Key: System of notes or tones based on and named after the key note.

Modes: Either of two octave arrangements in modern music. The modes are either major or minor.

Musicology: The study of forms, history, science, and methods of music.

Allegro: A direction to play lively and fast.

Concerto: A composition written for a solo instrument. The soloist plays the melody while the orchestra plays the accompaniment.

Introduction: The opening section of a piece of music or movement.

Octave: Eight full tones above the key note where the scale begins and ends.

Orchestra: A large group of instrumentalists playing together.

Recital: A solo concert with or without accompaniment.

Sonata: music of a particular form consisting of four movements. Each of the movements differ in tempo, rhythm, and melody; but are held together by subject and style.

Quarter: A set of four musicians who perform a composition written for four parts.

Land for bonmelodie: The technique of altering the tone color of a single note or musical line by changing from one instrument to another in the middle of the note or line.

Opus: Convenient method of numbering a composer's works where a number follows the word "opus". For example Opus 28, No4.

Requiem: An hymn, or musical service for the repose of the dead.

Trio: A composition written for three volumes and instruments performed by three persons.

Walsh: A dance written in triple time, where the accent falls on the first beat of each measure.

Accessible: music that is easy to listen or to understand.

Canon: musical form where a melody or phrase is imitated by individual instrument or voice parts at various intervals of the song. The melody or phrase may be repeated backwards, inverted, or even at various temps.

Classical: The period of music history which dates from the mid 1700's to mid 1800's. The music was spare and emotionally reserved, especially when compared to romantic and baroque music.

Duet: Piece of music written for 2 vocalists or instrumentalists involving parts to be sung or performed in harmony.

Polyphony: Is the writing of music in many parts or in more than one part, with reference in particular to contrapuntal practices. Monody or monophony are possible opposites.

Tempo: Speed of a piece of music or the song.

Chorus: A group singing in unison.

Finale: Movement or passage that concludes the musical composition.

Forte: A symbol indicating to play loud.

March: A form of music written for marching in two- step time originally the march was used for military processions.

Mezzo: The voice between soprano and alto Also, in sheet music, a direction for the tempo to be played at medium speed.

Pizzicato: String instruments that are picket instead of bowed.

Virtuoso: A person with notable technical skill in the performance of music.

2017 E.A. EAEYZI

"NAKEIO"

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΡΗΤΑ

Παράλληλα με τα ρητά των Αρχαίων Ελληνικών υπάρχουν και τα εκκλησιαστικά ρητά, τα οποία έχουν διαχρονική αξία. Τα εκκλησιαστικά ρητά εξυπηρετούν στο να κατανοήσουμε την σοφία των πατέρων της εκκλησίας και είναι κατανοητά και από τους εκκλησιαστικούς κύκλους και από τους λαϊκούς . Αν και είναι διατυπωμένα σε εκκλησιαστική γλώσσα (καθαρεύουσα)τα καταλαβαίνουν και απλοί άνθρωποι του λαού που έχουν όμως άμεση σχέση με την εκκλησία. Ακόμη και στη σημερινή εποχή που είναι υλιστική διατηρούν τη σοφία τους.

Μερικά Παραδείγματα Εκκλησιαστικών Ρητών Είναι Τα Εξής:

- Μην κρίνετε για να μην κριθείτε.
- Αγαπάτε αλλήλους.
- Δόξα το θεό πάντων ένεκεν.
- Οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός.
- Μην απολύεις το δούλο σου δέσποτα.
- Αρχή φοβίας φόβος κυρίου.
- Απορώ και εξίσταμαι.
- Οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.
- Ύπαγε οπίσω μου σατανά.
- Ούτε φωνή ούτε ακρόαση.
- Άρον, άρον σταύρωσον αυτόν.
- Μη φοβού Μαριάμ.
- Ερευνάτε τας γραφάς.
- Το άλας της γης.

- Γεννηθήτω φώς.
-

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΡΗΤΑ

Η λατινική γλώσσα, στις μέρες μας θεωρείται νεκρή δηλαδή δεν ομιλείται από κανένα λαό αλλά είναι συχνό φαινόμενο να χρησιμοποιούνται ρητά, λέξεις, φράσεις από άτομα με συνήθως υψηλό επίπεδο μόρφωσης.

Αυτό συμβαίνει διότι κάποιες χαρακτηριστικές λέξεις-φράσεις που μπορούν να αποδώσουν αυτά που θέλουν να πουν, με ένα διαφορετικό και πρωτότυπο τρόπο αλλά πάντοτε αναγνωρίσιμο.

Παραθέτουμε Μερικά Λατινικά Ρητά Και Λέξεις:

- Sic transit gloria mundi=Ετσι περνάει η δόξα σε αυτόν τον κόσμο
- Tu quoque, Fili? = Και συ τέκνον (Βρούτε)
- Fama volat = Η φήμη πετάει
- Mutis mutandis= Τηρουμένων των αναλογιών
- Nemo dat quod non habet= Κανένας δεν δίνει αυτό που δεν έχει
- Bis vivit qui bene vivit = Ζει δύο φορές αυτός που ζει καλά
- De gustibus non est disputandum= Τα γούστα δεν συζητούνται
- Nihil sub sole novam= Τίποτε δεν είναι καινούργιο κάτω από τον ήλιο

- Multum, non multa= Πολύ, όχι πολλά
- Cogito ergo sum = Σκέφτομαι άρα υπάρχω
- Noli me tangere= Μη μου άπτου
- Res, non verba= Έργα όχι λόγια
- Quinon proficit deficit= Οποιος δεν προχωρά, πάει προς τα πίσω'.
- Mors altima ratio= Ο θάνατος έχει τον τελευταίο λόγο
- Dum spiro spero= Οσο ζω, ελπίζω

20 ΓΕ.Λ. ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ "ΠΥΡΟΥΝΑΚΕΙΟ"